

Το «Χριστός Ανέστη», είτε ως συνειδητή εκδήλωση της μόνης χαρούμενης βεβαιότητας στη ζωή της ανθρωπότητας, είτε ως συμβατικός παραδοσιακός χαιρετισμός, αποτελεί το σταθερό σημείο αναφοράς και την ασάλευτη βάση για την πίστη της Εκκλησίας, αλλά και ταυτόχρονα αληθινή πέτρα σκανδάλης για την ανθρώπινη διάνοια!

Στις χιλιετίες της ανθρώπινης ιστορίας, ο Ιησούς από τη Ναζαρέτ είναι ο μόνος, που διεκδίκησε για τον εαυτό Του και πραγματοποίησε το μέχρι τότε μυθικό-μπορεί και ασυνείδητα νοσταλγικό- ταξίδι στην ανεξερεύνητη χώρα της μετά θάνατον ζωής, τους φρουρούς του Άδη νικώντας, το βασίλειό του λαφυραγωγώντας και τους έως τότε, και μέχρι το τέλος της ιστορίας, δεσμώτες του απελευθερώνοντας.

«Τρομάζει η ψυχή και ξαστοχά τον εαυτό της» και κάθε άνθρωπος, αργά ή γρήγορα, γίνεται δύσπιστος μπροστά σ' αυτή την πρωτόγνωρη διδαχή!

Ως ο Θωμάς, απαιτεί άμεσα και όχι έμμεσα πειστήρια· δεν αρκείται στη μαρτυρία των άλλων, όσοι και όποιοι κι' αν είναι· θέλει να επιβεβαιωθεί ό ίδιος με όλες, αν είναι δυνατόν, τις αισθήσεις του, να ακούσει τον Αναστημένο, να δει τις πληγές Του, να αγγίξει τα σημάδια των καρφιών, να δει για να πιστεύσει!

Πάντοτε, ο άνθρωπος, άλλοτε σε περισσότερο και εντονώτερο βαθμό, άλλοτε σε ηπιώτερο, ανάγει τις αισθήσεις του σε μοναδικό κριτήριο έρευνας και γνώσης του κόσμου και των φαινομένων.

Αν, όμως, κυριαρχήσει ως απόλυτη αρχή ότι υπάρχει και αποτελεί βεβαιότητα μόνο αυτό που αντιλαμβανόμαστε με τις αισθήσεις μας, τότε, μετά βεβαιότητας, θα οδηγηθούμε σε οδυνηρά αδιέξοδα!

Αν πρόκειται να πιστεύουμε μόνο όσα βλέπουμε, τότε κάθε γνώση και επιστήμη, που προήλθαν από τις αισθήσεις και τις εμπειρίες των άλλων, θα έπρεπε να απορριφθούν.... Τότε, θα θεωρούσαμε βέβαιο και αληθινό ότι ο ήλιος περιστρέφεται γύρω από τη γή, αφού αυτό βλέπουμε, θα θεωρούσαμε ανύπαρκτο τον μικρόκοσμο και τον μεγάκοσμο, αφού δεν θα τους βλέπαμε!

Η δυσπιστία του, όπως μερικοί θα τον χαρακτήριζαν, «ορθολογιστή» Θωμά και η ανατροπή της, μας λένε και σήμερα πολλά! Ο Θωμάς δυσπιστεί στην είδηση της Ανάστασης, δεν την αρνιέται εκ των προτέρων, δεν αντιλέγει για να αντίπει, δεν αμφισβητεί για να αμφισβητήσει... Δεν έχει το φως, συζητάει, όμως, ειλικρινά για να το ανακαλύψει. Έχει ερωτηματικά, δεν δίνει, όμως, ο ίδιος αυθαίρετα και εγωιστικά απαντήσεις σ' αυτά.. Ψάχνει, έχοντας την ψυχή του ανοιχτή στην αποκάλυψη της Αλήθειας!

Συχνά δυσπιστούμε, κι' εμείς αφού ούτε είδαμε, ούτε ψηλαφήσαμε τον Αναστημένο Λυτρωτή..... Ο Χριστός, όμως, βρίσκεται ανάμεσά μας καθημερινά, μας ευλογεί με τα πληγωμένα χέρια Του, μας προσκαλεί ν' ανοίξουμε τα μάτια της ψυχής μας, ώστε να ακούσουμε κι' εμείς το «μακάριοι οι μή ιδόντες και πιστεύσαντες»!

† Ο ΣΥΡΟΥ ΔΩΡΟΘΕΟΣ Β΄